

BORSSZEM JANKÓ

FELELŐS SZERKESZTŐ: MOLNÁR JENŐ

BUDAPEST, 1927 DECEMBER 10. * 33. (3074.) SZÁM * HATVANADIK ÉVFOLYAM

A római kugli

Ára 50 fillér

SZERKESZTŐSÉG:
HÁZBÉRKOCSIS
UCCA 27

LAKÓK LAPJA

KIADÓHIVATAL:
SZEGÉNYHÁZTÉR
999 SZ.

HÁZIÚRTÓL, HÁZMESTERTŐL ÉS VICEHÁZMESTERTŐL FÜGGETLEN SZEMLE
PESTI PARTÁJOK HIVATALOS LAPJA MEGJELNIK MINDEN NEGYEDBEN

Az én házam: az én váram,

mondja az a destruktív angol közmondás, amit minden bizonnyal valami komisz angol háziúr talált ki. Ennek a közmondásnak a gögje csilán ki ma mindenütt a háziurak sötét szeméből. Mert mostanában mind-egyikük olyan emelt fővel és emelt házbérral járkal hűsz év óta nem tartozott házában, mint valami középkori várúr, aki akkor rúgja ki vannak képzelt vacak házából hűbéreseit, a sok szegény partájt, amikor akarja. De nem úgy verik a cigányt! — kiáltjuk oda nekik a lakók nagy martírjával, Diogenesszel, aki már a régi jó békevilágban arra kényszerült, hogy otthagyja lakását és egy különbejárható hordóban élje le a lakók ügyének szentelt dicső életét. Hátha másképp nem megy, mi is követni fogjuk ezt a hordópolitikát a háziurak abszolutsztikus uralmával szemben. De addig is a halni, sőt kihalni indulók nemes méltóságával kiáltjuk oda minden partáj nevében a háziuraknak: Aranybért? Egy frászt!

H I R E K

— Kilakoltatták, mert énekelt. *Partáj Pál* a napokban lakásának nyitott ablaka mellett a „Gyülölöm magát” című slágert énekelte. A háziúr, aki éppen az ablak előtt haladt el, sértőnek találta magára nézve a fal szövegét és *Partáj Pált* ebrúdon kilakoltatta.

— Húzás. A háziurak körlevelekben értesítették a lakókat a legközelebbi béremelésről.

— Újrendszerű ejtőernyő. *Pancser Péter* repülőgéppalkatrész-tervező szenzációs és minden tekintetben páratlan újrendszerű ejtőernyőt talált fel. Az ernyő segítségével a leggögösebb háziúr is leereszkedhet lakóihoz néhány szóra.

Letartóztattak egy megtévedt háziurát

Tegnap délután az egyik körúti kávéházban tettenértek egy jólöltözött úri kinézésű férfit, amint az egyik vendég kabátját elemelte. Az igazolatásnál kiderült, hogy a kabátolvaj Nyúzó Samu pesti háziúrral azonos. A megtévedt háziúr a rendőrségen azzal védekezett, hogy csupán szórakozottságból emelte el a kabátot. Az utóbbi időben ugyanis nagyon benne van az emelésben.

A KÖNYVPIAC ESEMÉNYE
TORMAY CECIL:
A RÉGI HÁZ (BÉR)

Tömeges megbetegedés a pesti háziurak körében

Az utóbbi napokban tömegesen keresik fel a klinikákat izomgyulladásban szenvedő betegek. Mint megállapították, az illetők kivétel nélkül háziurak és jól megérdemelt betegségük oka kizárólag az, hogy nagyot emeltek.

Házirend

az újonnan épült modern lakásban

1. Minden lakó köteles elsejjei fizetését hiánytalanul átadni a háziurnak, aki a főlölesleges részt a háztulajdonosok fölségelyezésére alakult jótékonycéllú egyesület pénztárához utalja át.

2. 120 centiméternél magasabb lakó a lakásba be nem költözhet, mert fejét a plafónba verné. Azt pedig nem lehet elvárni egy lakótól sem, hogy mindig ülve maradjon, bármennyire is hozzászókött már ehhez a Markóban.

3. 80 kilónál nehezebb lakó nem kaphat lakást, mert az új lakóház nem tehető ki annak a veszélynek, hogy padlózata leszakadjon.

4. Bútort a lakásba szállítani nem szabad, mert egy szekrény és egy ebédlőasztal vagy zongora kedvéért a házfal nem bontható le.

5. Az ablakon nem dughatja ki a lakó a fejét, mert könnyen megtörténhet, hogy visszahúzni nem tudja. Aki az ablak üvegét eltöri, köteles zsebórája üvegét beablakoztatás céljára átadni.

6. A konyhában főzni tilos. Rendes háziasszony mindig a szalónban főz egy meghitt sarokban.

7. Vízvezeték a lakásban nincs. Ez főlölesleges, mert egy rendes lakásba úgysis állandóan becsurog az eső.

8. Kályha a lakásban nincs. A háziúr úgysis befűt a lakónak.

S Z Í N H Á Z

A SZÍNHÁZAK MAI MŰSORA

OPERAHAZ: HÁZMESTERDALNOKOK.

NEMZETI SZÍNHÁZ: SÜT A NAP (a háziurakra).

KAMARA: AZ ARANYBÉRES EMBER.

VIGSZÍNHÁZ: A TEMPLÓM EGERE (Partáj Péterrel a főszerepben).

KIRALY SZÍNHÁZ: MERSZE LAKÓ?

BELVÁROSI SZÍNHÁZ: A HÁZIGAZDAG LÁNYA.

VÁROSI SZÍNHÁZ: MÉSÉK AZ ARANYBÉRRŐL.

H Á Z I U R A M !

ÍRTA: GYULAI-PARTÁJ PÁL

„Háziuram, háziuram!...”

— Mi bajod van, édes fiam?

„Rém drága a lakás bére!”

— Ha sokalod, menj fenébe!

„Háziuram, háziuram!...”

— Hát teveled megint mi van?

„Rossz a padló a szobámba”

— Nem tetszik? Menj szállodába!

„Háziuram, háziuram!...”

— Mi a frász tör megint, fiam.

„Leszakadt a plafón este”

— Nem izgat az ügy cseppet se.

„Háziuram, háziuram!...”

— Mit jár a szád megint, fiam?

„Felkötöm magam egy szegre”

— De a házbért még fizesd le!

HATVANY LAJOS:

HÁZI-URAK ÉS EMBÉREK

ÁRA: 10 PENGŐ + 15% KINCSTÁRI HASZONRÉSZESEDES.

Szinigazgatók tömeges házvásárlása

Az utóbbi napokban igen sok ingatlan cserélt gazdát Budapesten. Érdekesnek tartjuk feljegyezni, hogy az új háztulajdonosok kivétel nélkül pesti szinigazgatók. Érdeklődtünk a Szinigazgatók Szövetségében, mi az oka az igazgatók tömeges házvásárlásának. Azt a választ kaptuk, hogy a szegény pesti direktorok így akarják végre elérni azt, hogy telt házuk legyen.

K Ö Z G A Z D A S A G

× EMELKEDÉS A TÖZSDÉN. Bányák, téglagyárak, bankházak estek. A bérházak és házbérek ismét emelkedtek.

APRÓHIRDETÉSEK

ELCSERÉLNÉ házbéret bérházra pesti partáj.

EZÜTON KÉREM háziuramat, ne kerüljön a szemem elé. Partáj Péter.

MAGÁHOZ EMELNE csinos fiatal hölgyet emelésben jártas háziúr.

Képrádió-műsor

— mondjuk — 1929 december 15-én

A művelt olvasó bizonyára hallotta már, hogy egy Fulton Ottó nevű angol kapitány feltalálta a drótalan képtáviratozás készülékét, vagyis a képrádiót. Valószínű, hogy egy-két éven belül minden kultúrvárosnak meg lesz a maga képrádió stúdiója és a maga szokezer képrádió amatőre, akik, mondjuk 1929 december 15-én izgatottan fogják várni a 15 óra 25 perct, amikor a stúdió sok más politikai érdekesség mellett leadja Sokorópátkai pocakját premier-planban. De lássuk a program többi pontját:

16 óra 30 perc: Kávéházi élet Budapesten. Pipázó nők, bliccelő férfiak, kabáttolvajok.

17 óra 10 perc: Természetrzaji előadás, 30 képben: tengeri pók, dobuccai poloska, salgótarjáni sas, stb.

18 óra 15 perc: Házasságközvetítés. A házasodni óhajtok fényképe (2357 nő, 1 férfi). Utána a multheti házasságközvetítés alkalmával megtetszett hölgyek lába, térde, szája, stb., stb., premier-planban a stafirungjuk, takarékkönyvük stb. és a mamájuk!

19 óra 05 perc: Régészeti előadás, 28 képben: kőbalta, mammut-csontváz, Fedák születési bizonyítványa, kabaré-humor, stb.

19 óra 35 perc: Éjjeli ülés a parlamentben. Rassay a padra csap, Peyer az öklét rázza, Bethlen mosolyog, Kunapé alszik, Haller államférfinak képzei magát, Rothenstein Móric megszépül.

20 óra 10 perc: Humoros előadás. Sebestyén Géza vizet iszik, Kohn Jakab Új Nemzedéket olvas a rombachuccai templomban, többen jegyet váltanak az Andrássy úti színházba, stb.

21 óra 25 perc: Ismeretterjesztő előadás. Egy ezerpengős, egy százpengős, egy ötvenpengős.

21 óra 45 perc: Színház. Péchy Erzsébet háta, Király Ernő füle, Fejes Teri feje, Salamon Béla lába, stb.

22 óra 30 perc: Budapest éjjel. (Erkölcsmesítő fölvételek az „egyke” ellen. T. i. nem „egyke”, hanem egyetlenegyke sem.)

Az Ernst-muzeumban

— Micsoda? Kétszáz pengő? Akkor inkább a modelljét veszem meg. Az biztosan nem kerül annyiba.

Kedves Borsszem Jankó!

Egy lipótvárosi nagykereskedésbe beront egy vidéki kereskedő s lihegve mondja, hogy egy órával előbb elfelejtette a pénztárcáját ezer pengővel. A főnök a kasszába nyúl, előveszi a tárcát és átadja.

— Fogja, Schwartz úr, én találtam meg.

Schwartz hálálkodni kezd, de a nagykereskedő félbeszakítja:

— Sose hálálkodjék, mert úgy-e, ha a maga boltjában hagyna valaki egy pénztárcát, maga is visszaadná...

— Mboh, örülök, hogy megván a pénzem... Mit térjem még a fejem ilyen rébuszokon?

Klebensberg és Serédi

(Az új hercegprimás, mint a fényképből kitűnik, feltűnően hasonlít a kultuszminiszterhez.)

Klebensberg Kuno gróf: Furcsa! Alig nevezték ki és máris hogy hasonlít rám!...

A héten jól ment az orr-specialistáknak

Mint orr-specialista körökből értesülünk, a múlt héten számos műtéti beavatkozásra volt szükség azon előkelő személyeknél, akik Serédi Jusztin váratlan primási kinevezése után hosszú orrt kaptak. Az operáció sikerült ugyan, de, mint lapzártakor jelentik, a megrövidített személyiségek orra még mindig erősen vérzik.

Egy kis földrajz

— A Zagyva a Tisza jobboldali mellékfolyója, — magyarázza a tanító.
— Jobboldali? — kérdezi Móricka.
— Hát akkor azért Zagyva! — teszi hozzá destruktív mosollyal.

Amitől Pest a múlt héten gurult a nevetéstől

Becsületsértéssel vádolva áll a bíróság előtt egy józsefvárosi borbély. A sértett egy közhivatalnok, akit a borbély pofonított.

— Hogy történt a dolog? — kérdezi a bíró.

— Hát, kérem, ez az úr a műhelyemben szidni kezdte a zsidókat. Ezt én nem engedtem meg, mert eltekintve attól, hogy nekem sok zsidó kuncsaftom van, én a zsidókat nagyon rendes, tisztességes, munkás embereknek tartom.

— Na és azután?...

— Ez az úr azt mondta nekem: maga marha, mit védi itt a zsidókat? Én nem hagytam magam és tovább védtem a zsidókat, mire ez az úr azt mondta nekem: úgy látszik, maga is zsidó! Erre én pofonvágtam.

— No hallja! Émiatt?...

— Igen, mert sértegetni nem hagyom magam.

Bukaresti vicc

Egy úr a napokban elment a külügyminisztériumba és ott előadta, hogy szeretne valami előterjesztést tenni Titulescunak.

— Sajnáljuk, — mondta Titulescu titkára — de a kegyelmes úr már napok óta beteg.

Az illető úr, akinek nagyon sürgős volt az ügy, kétségbeesett hangon kérdezte:

— Na és meddig tart még a Nép-szövetség ülése?

Arra jó lesz

Egy házaló „prakkert” (poroló-pálcát) ajánl Schwartznének megvételre.

— Sajnálom — mondja ingerülten Schwartzné — de nekem nincsen szőnyegem.

A házaló pokoli nyugalommal replikázik:

— Nű, de férje csak van?!

Dohány és divat

Az Opera egyik baritonistája azt kérdezi Komlós Sándortól, az ismert Andrássy úti divatárkereskedőtől:

— Komlós úr nem utánozza a Dohányjövődéket? Nem emel?

— Mért emelnék? Én nem adok rosszabb árut, mint eddig.

Borsszem Jankó a színházban

A FIRHANG MÖGÖTT

FEDÁK most már mégis csak fogja vinni valamire. Mint halljuk, Biller, az édesss, kijelentette, hogy végleg visszavonul a színpadtól.

A „NASZÉJSZAKA” próbája közben azt mondja Honthy Hanna:

— Nekem főleg azért tetszik ez az operett, mert olyan pompás levegője van.

Berky Lili mosolyogva felel:

— Azt elhiszem. Direkt Gózonidús.

MIKOR Sebestyén Géza a Belvárosi Színház operettújdonosságának egyik próbáját végignézte, annyira megtetszett neki Delli, hogy utána napokig delliriumban volt.

A „KÜLVÁROS” kudarcra előre látható volt. Egy külvárosi színházban ne adjanak külvárosi darabokat.

— MÉRT van itt ilyen nagy csend? — kérdezi valaki az egyik operett-színházban, amikor az egyik sláger után nem csattan fel a taps.

— Na hallja, nem lehet hallani a

sok vatta miatt. (Színházi tolvajnyelven vattázásnak hívják azt a műveletet, amikor az estig el nem adott helyeket potyajegyesekkel töltik meg.)

A SZEGEDI színingazgatót, a kitűnő Tarnai Ernőt azért támadja az ottani kritika, mert modern darabokkal folyton telt házakat csinál. A pesti színingazgató erre a hírre így sóhajt fel:

— Boldog ember. Bár engem is csak emiatt támadnának!

A MACSKA főpróbáján azt mondja valaki:

— Kár, hogy ebben a darabban nincs zene.

— Na hallod! Ebben a színházban már éppen elégszer volt macskazene!

PARBESZÉD két kis komédiás közt:

— Te, én nem értem, olyan rosszul megy a kabaréd és mégis mindennap elárasztják a lapokat hirdetéssel.

— Úgy látszik, spórolásból teszik. Egyszerre adják fel a hirdetésüket a reményükkel.

A FÉRFI SZIVE

Szerelmi komédia a „Kamará”-ban
Írta: Paul Raynaldo Raynaldini

I. FELVONÁS

URAY: Szeretem.

VÁRADY ARANKA (mámorosan): Sag schon!

URAY: Mit tegyek magáért?

VÁRADY: Keressen egy tőkés társat.

ÓDRY (Tőkés Anna társaságában belép).

URAY (Ódryra mutatva): Itt a Tőkés társ.

VÁRADY (Ódryra kaesint és énekel): Maga nekem úgy kéne!

ÓDRY (felülkerekedik benne a barátság és szégyellősen el).

II. FELVONÁS

URAY (Váradyhoz): Szeret-e még, csak annyit mondjon...

VÁRADY: Ugyan, menjen már, folyton ezzel a régi nótával jön itt nekem.

EISEMANN (az egyik páholyban felsóhajt): Na, Isten veled, Mihály!

ÓDRY (belép, egy félórás küzdelmet folytat a barátsággal meg a szerelemmel, aztán el).

VÁRADY (kacéran utána szól): Gyűlölöm magát!

III. FELVONÁS

VÁRADY (átöleli Ódryt).

ÓDRY (mint rendező, erre patáliát rendez és így szól): Nagyon téved, ha azt hiszi, hogy megcsalom a barátomat.

VÁRADY: Ugyan, hagy már ezt,

apus. Eleget voltál az Uray barátja, legyél most az én barátom egy pár percre.

ÓDRY (komoran): Pár percre? Arról lehet beszélni. (Karjába kapja.)

(Pár perc szünet után):

ÓDRY: Barátság, szerelem, e kettő kell nekem.

VÁRADY (diadalmasan): Na, látod!

ÓDRY: Hát ha már így áll a dolog, tudod mit: szeretlek.

URAY (belép): Én is.

VÁRADY: Uraym, csak egymásután.

URAY (hanyagul): Kérem! (El.)

SZOBALÁNY (pár perc múlva be-rohan): Az Uray úr föbelötte magát.

VÁRADY: Ejnye, már megint! Szegény fiú.

ÓDRY: Sajnálod?

VÁRADY: Na hallod, nem volt fegyverviselési engedélye.

(HESZ)

VÍGSZÍNHÁZ

ATEMPLOMEGERE

Gaál Franciska

Fejes Teri

Rajnai Gábor

Somlai Arthur

Kritikusok a kritikáról

IV. Relle Pál

Szerintem mindennek a szerzők az okozói. Ha ők lemondanának arról, hogy darabokat írjanak — megszűnne a kritika is. Dehát erre egyelőre nem sok a remény, bár ami késik, nem múlik. Addig is kérem a közön-séget, legyen türelemmel. Ameddig a színre kerülő darabokat elszenvedi, szenvedje el a — kritikákat is.

V. Kállay Miklós

Megvallom, sokkal jobban szeretnék szerző lenni, mint kritikus. Valahogy kiállnám a tantiémek mellett a kritikát is. A kritikámnak különben nincsenek alapelvei. A legnagyobb mértékben elfogult vagyok minden rossz darabbal és minden rossz könyvvel szemben. Én nem is tudom, mért írnak annyi rossz könyvet és rossz darabot. Ha nem írnának, igen sok rossz kritikától kímélnék meg a közön-séget. Én tehát minden felelősséget a szerzőkre háritok. Remélem, egyszer talán én is lehetek szerző, akkor úgys a kritikust fogom okolni mindenért.

Ez is válóok

- Milyen címen akarja ön megindítani a válókeresetet?
- Örültség címén, ügyvéd úr.
- Mit mond? Örült a felesége?
- Nem, hanem én voltam örült, amikor elvettem.

A vidéki színügyér

(Abból az alkalmából, hogy néhány városban már megint nem férnek a bőrükbe a színügyi bizottsági tagok)

Nem vagyok én, kérem, semmiféle téren
Olyannyira otthon, mint a színügyén;
A festett világban pezsdül csak a vérem
S gyönyör ragyog arcom minden kis rügyén.
Bár nem tudom, mi egy társadalmi dráma
És a dramaturg hogy milyen fán terem,
Mussolini úrnál nagyobb vagyok máma
S főképen szakértő minden szín-teren.

Nem kell ehhez semmi elbizottság,
Nem vagyok én könyvek baglya:
Én vagyok a színügyi bizottság,
Színügyi bizottság tagja.

Az egyik barátnőm a drámai szende,
A másik barátnőm két kóristalány,
Ők éneklék nekem: tente baba, tente,
Mert nagy éberségem előttük talány,
Én vigyázok rájuk, örködök, virrasztok,
Hű vagyok hozzájuk egy szezonon át.
Aztán új szezonban új hevet fakasztok
S más tündérnek nyújtok pálmát, koronát.

Nem fenyeget az elhízottság,
Fess vagyok, mint egy saraglya:
Én vagyok a színügyi bizottság,
Színügyi bizottság tagja.

Reszket előttem a színi direktor,
Lámpagyújtó, karnagy, rendező, zenész.
Én vagyok a dékán, én vagyok a rektor,
S jaj annak, kit hangom egyszer lefenéz.
Én vagyok a Forrás, én a szent Közé rdek,
Én vagyok a Buddha, bár butha vagyok,
Színem előtt porba hajlanak a térdek
S mindenek fölött az én arcom ragyog.

Szeged, Miskolc, sőt az ország
Tisztel engem s nem tagadja:
Én vagyok a színügyi bizottság
Nagyhatalmú, híres tagja.

Klebsberg dala az új hercegprímáshoz

Lesz maga Jusztin, az enyém,
Csak az enyém, csak az enyém!

BUD-KRAMPUSZ, —

aki nemesak a verejtékes „dohány”-unkat viszi el, de a legkedvesebb dohányunkat is.

Dr. Lederer Sándor

Szolgálva hazáját s hitét,
Mint agg harcos a küzdőtéren,
Azt nézte, mi a jó s mi szép
S nem nézte, jár-e érte érem.
Egyik kezével épített:
Magyar reményt, egész hitet,
Másikkal bátran vágta át
A gyűlölet konok falát.
Csak úgy lesz tiszta nagy emléke,
Ha sírhantján kihajt a Béke.

ECKHARDT TIBOR,
BUDAPEST

LÁTJA, MI NEM CSINÁ-
LUNK ANNYI CUZAVONÁT
AZZAL A ZSIDÓKÉRDÉSSEL.

EGY BUCURESTI
FAJTÁRSA

Spekuláció

— Igaz, hogy az anyósa férjhez megy?
— Igen, már befejezett tény.
— Pedig egy kicsit — hogy is mondjam — rozoga állapotban van már.
— Éppen azért akar jó karban lenni.

Kóbor Tamás és a Britannica

I.

— Olvastad Kóbor Tamás cikkét az „Ujság”-ban?
— Miről írt?
— A Britannicáról.
— Már megijedtem, hogy a Britannicáról ír.

II.

— Te, mit csinálna Kóbor Tamás, ha a Dohányjövedék bepörölné a Britannicáról írt cikke miatt?
— Hát mit csinálhatna? Visszaszívna.

HEGRA kónusz hangszóróval kényelmesen és kitűnően

fogja: Béket, Párizst, Konstantinápolyt, New-Yorkot

az, aki december 31-ig 43 pengő helyett **28 pengőért** MECHNER és FISCHERNÉL (Hold u. 23.) vagy az ország bármelyik más rádióüzletében a világ legolcsóbb tökéletes hangszóróját megveszi.

Olyan választójogot kérünk, amely szerint:

szavazhat a fővincellér,
szavazhat a főpincellér,
szavazhat a fő-albérlo,
dunamenti al-halbérlo,
szavazhat a böllér, zsellér,
— nem szavazhat a himpellér,
szavazhat mind a napszámos,
— nem szavazhat a snapszámos,
szavazhat a sok kigazda,
ha térdig is jár giz-gazba,
— nem szavazhat sakter, bakter,
salabakter, csak a dakter,
szavazhat kanász, juhász úr,
ha egy kicsit megjuhászul,
— nem szavaz az uccaseprő,
nagy kokott és apró-cseprő,
szavazhat az író, bíró,
álhírlap- és szaklapíró,
— nem szavaz a humorista,
körmölgető nyomorista,
nem szavaz a tenorista,
aki ordít prima vista,
szavazhat az Erger-Berger,
— nem szavazhat Frau Schönberger.

Útbaigazítás

— Mondja kérem, hol van a legközelebbi rendőrszoba?

— Menjen a sarki rendőrhöz, éltesse a sajtószabadságot, aztán úgyis odajut.

— Tudod, ki a legjobb primás az országban?

— Na mondd!

— Hát Serédi Jusztin. Jól elhúzta néhány mágnáspap nótáját!

A körúton

— Mit szól hozzá, Sanyaró úr? Tömör fölemelte a szivar árát.

— Engem ez nem izgat. Én is föl-elemem.

(Ebben a pillanatban lehajol és az aszfaltról egy szivarvéget emel föl.)

Párbeszéd a nagytrafikban

— Jó, hogy a híres Pöstyén-fürdő nincs a dohányjövédék kezében.

— Miért?

— Biztosan annak az árát is föl-emelnék, mint különlegességet.

Dohányjövédéki disztichon

Tömör büszke finánc, hagyd már oda állami széked...
Nagy nimolénk oka, lám, többi között a dohány.

A kofakirály

(A vásárcsarnoki kofák körében szokatlan nagy népszerűségnek örvendő Dréhr Imre államtitkár.)

EGY KOFA: Na most aztán irigyelhet bennünket az a gróf Zichy János úr!... Nekünk már van királyunk!

A körúton

— Jaj, de drágák a gesztenyék, nénike!

— Ugyan már, kisasszonyka! Maga sokkal drágább, de biztosan nem sokalja ez a finom úriember.

A tökéletes asszony

— Gratulálok. Úgy hallom, tökéletes felesége van.

— Igen, nagyon tökéletes. Irodalomban, művészetben egyaránt otthonos, csak a lakásban soha.

Zsúr-szezon

Adassék hála és dicsőség
A mennybéli magas úrnak,
Hogy ideje megkezdődött
A sok bálnak és a zsúrnak.

Szegény szívem örökéig
Erre a szezonra vágyott,
Már ki is néztem magamnak
Négy lipótvárosi családot.

Az egyiknél már e héten
Hagyományból disznót öltek,
E katolikusoknál föl-
Csapok völegényjelöltnek.

A másíknál szendvicsekkel
Teletömöm majd a számat,
S néha, lélekzetvétel közt,
Kurizálok a mamának.

Harmadiknál a papának
Elmés nézeteit osztom,
S gyakran ottmaradok náluk
Bőséges vacsorakosztón.

S míg a négyes számú háznál
Csillogtatom majd az eszem,
Egész biztos, hogy e házat
Hamarosan tönkreteszem.

Végül megyek a babámhoz
És leadok mindent ottan,
Sonkát, szendvicset és tortát,
Mit a négynél összeloptam.

— És a román király túri a folytonos vérengzést?
— Nagyon dühös lett tőle. Mérgeben összerágott két cuclit.

Az „Ujság” szerkesztőségében

— Mit szól a novellámhoz, szerkesztő úr?

— Vigye el Pesthyhez.

— Miért?

— Mert ez egy valóságos büntető novella.

Cuza szerepe

— Milyen szerepe volt Cuzának a nagyváradi vérontásban?

— Mint rendesen. Oláhvaló szerepe.

Nagyváradról jelentik:

A román diákokról, akiket a világ legpiszkosabb embereinek ismer mindenki, kiderült, hogy olykor fürdenek is. Vérben.

AZ UJSÁG 25 éves jubileumi karácsonyi száma

**800
oldal**

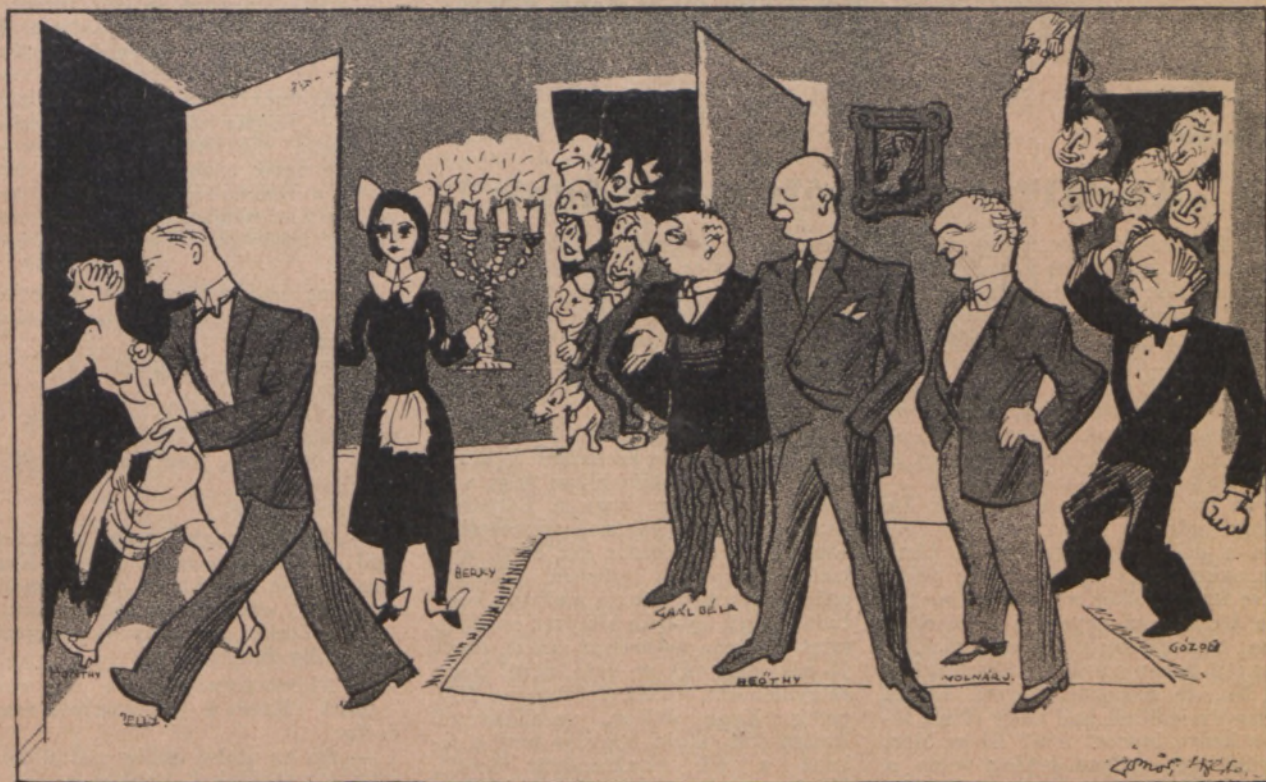
Fizessen már most elő, hogy házhoz szállítva megkaphassa az ujságírásnak ezt a szenzációs művét.

Ha ma megrendeli, az UJSÁG nyomban megindítja a lapot és biztosítja magának a páratlanul remek jubiléris ajándékot.

Előfizetés: 1 hónapra 4 pengő, negyedévre 10-80

Az UJSÁG kiadóhivatala: Vilmos császár út 34., Erzsébet körút 43.

„Nászéjszaka” a Belvárosiban

— Minek örül úgy ez a szerelmes pár?

— Na hallja!... Ez az a „Nászéjszaka”, amely legalább százszor fog megisméltödni.

Román tudomány

Mint Bukarestből jelentik, a nagyváradi véres operáció után a romániai egyetemek a sebészeti fakultás végzett hallgatóinak mondták ki a diákokat.

Egy kis társasjáték

— Uraim és hölgyeim, meg tudják-e fejteni ezt a talányt: Adva van egy szoknya és rá van hímezve egy *A* betű. Nos, mi ez? Senki nem tudja? Hát majd megmondom. A legújabb női divat: *átlátni a szoknyán.*

Önzetlen tanács

— Nem tudom magamat elhatározni. Elvehetnék vagy egy nagyon gazdag leányt, akit nem szeretek, vagy egy fiatal, szegény leányt, akit szeretek.

— Hallgass a szivedre!... És aztán mutasd be nekem azt a nagyon gazdag leányt.

Hogyan vall szerelmet?

A foglalkozási ág rásütötte a maga bélyegét a legmagasztosabb érzelmekre is. Vallj szerelmet és megmondom, ki vagy! Lássunk néhány példát: ki hogyan vallja be szíve érzelmét?

HENTES: Milyen nyelven is fejezem ki érzelmeimet? Talán legjobb volna füstölt marhanyelven.

KOSÁRFONÓ: Könyörgök, ne adjon kosarat.

KUTYAKERESKEDŐ: Boldog volnék, ha a juhászcutyájá lehetnék.

MÉRNÖK: Mérheterlen vágy emészt.

ÓRÁS: Elepedek egy pásztor-óraért.

TRAFIKOS: Megsúghatom, dohányom van elég.

KÉPVISELŐ: Szívesen lennék papucs-kormány alatt.

FÉREGIRTÓ: Kisasszony, ön a szivemben van. Nem tudom kiirtani.

BANKÁR: Nem bánja meg, ha elfogad tőlem egy betétet.

SAJTKERESKEDŐ: Hallgasson meg és én beillatozom az egész életét.

HUMORISTA: Ne vicceljen, kérem, nekem csattanó kell, ha mingyárt csók is.

A román pogrom-lányok

— Mit csinálnának a román diáklányok, ha a nagyváradi magyarok revánsot vennének rajtuk a vérengzésért?

— Azt hiszem, felsülnének a magyarok, mert az ilyen elszánt némbereknél első vérre reménytelen a küzdelem.

— Teréz, — mondja a férj a feleségének, aki halálos betegen fekszik, — itt volt a barátnőd és érdeklődött a hopyléted felől.

— Mondd, fiacskám, — rebegi a haldokló alig hallhatóan — megnézted, még mindig a régi kalap volt rajta?

Bukarest cáfol

A román kormány félhivatalos lapja jelenti: A nagyváradi vérengzésről szóló hírek túlzottak, ami kiderül abból is, hogy a diákok a *Körös* folyóhoz hozzá sem nyúltak és a magyarok mégis azt mondják róla, hogy *Sebes*.

A fajvédő-klubban

— Te, rettenetes álmom volt az éjjel.

— Ne mondd! És mit álmotál?

— Azt, hogy már egyetlen zsidó sincs Magyarországon.

A lakók elhatározták, hogy nem hajlandók többé letenni a házbért

A pesti lakók a legutóbbi házbérnegyedkor elhatározták, hogy nem hajlandók többé letenni a házbért, mert unják már az örökös játékot, hogy ők leteszik, a háziúr meg fölemeli.

Molnár Jenő tréfái

A „Kagál” és egyéb apróságok*)

Tessék elhinni, keserű egy kenyér manapság a humorista kenyere. Nem azért, mintha az a jó Isten, aki a mezők liliomait és a miliomosok miliomait gondozza, levette volna rólunk a kezét. Ó, nem. A jó Isten nem veszi le rólunk a kezét. Mellesleg szólva: ez az egyetlen dolog, amiben az egyetemi bajtársak hasonlítanak az Istenhez. Tudniillik ők sem veszik le a kezüket — a zsidó kollégáikról.

Van itt kérem téma elegendő. De tetszik tudni, a humorista úgy van ezzel a dologgal, hogy amikor téma van, akkor nincs kedve, amikor pedig kedve lenne, akkor nincs témája. Hiszen téma: az egyetemi verekedés, téma: a hadikölcsön ál-valorizációja, téma: a dohány árának megdrágítása. No, de mondják, kérem, ha az ember ilyesmikről hall vagy olvas, lehet-e kedve humort írni? El se hiszi a publikum, milyen boldog volna a humorista, ha nem lenne témája. Hányszor sóhajtozunk vissza a boldog békeidőket, amikor a vasárnapi kocavadás, a házasságközvetítő, a tánc-és illemtanár meg az anyós volt a humor céltáblája. Ó, jöjj vissza szép kor, Fliegende Blätterek és Urambátyámok áldott kora! Hogy is írtuk csak hetedik gimnazista korunkban a magyar irodalmi dolgozatba? „A sívár jelenből a dicső multba száll vissza tekintetünk.” Igen, amikor a régi dicsőség még nem késelt az éji homályban.

Ennek a szép multnak lebbentem szét a kárpitját néhány percre.

*

Néhai való dr. Ágai Adolf, a magyar tárcairódom és az élclapírás megteremtője körül írók és művészek egész gárdája csoportosult. Eleinte Borsszem Jankó-társaság volt ennek a válogatott csapatnak a neve, később — mint köztudomású — a „Kagál” nevet vette föl, hogy megbosszantsa vele Istóczyékat, akik kifundálták, hogy az egész világot egy titkos zsidószövetség, a „Kagál” kormányozza. A Kagál-nak nagyon sok keresztény beltárgya is volt. Köztük Berczik Árpád, Kozma Andor, Csók István, Rippl-Rónai József, Eötvös Károly, egy időben Mikszáth Kálmán, Lipcsey Ádám stb. Kültárgya még több volt. Kner Izidor, a kitünő gyomai nyomdatulajdonos és műkedvelő író is a kultagok közé tartozott egy ideig, amíg aztán a „belső szentélybe” nem vezették. Ide az került, aki legalább egy olyan ötlettel gazdagította a Borsszem Jankó kincsesházát, amiről az egész ország beszélt. Ezt a viccet

Kner Izidor táviratban küldte Pestre. Szólt ez a vicc egy régi politikusról, aki helyett a fia állt ki párbajozni. Kner egy képtémát ajált a táviratában. A kép az apja helyett hadba induló fiút ábrázolja, kezében egy zászlóval, amelyre ez van írva: *Pro liber tate.*

A gyomai nyomtatómester ezzel le is tette viccből az érettségit és a rákövetkező évben már olyan nagy volt íranta a bizalom, hogy a Borsszem Jankó képes naptárának nyomtatását rábízták. Kner Izidor két okból ambicionálta ezt a munkát. Először azért, mert meg akarta mutatni, hogy tudnak úgy Gyomán könyvet csinálni, mint Pesten, másodszer azért, mert jó alkalom volt ez neki arra, hogy felgyülemlett vicceit elsütögesse. Már pedig Kner Izidor, valahányszor Pestre jött, majd hogy ki nem pukant a sok elraktározott vicctől. Megjegyzendő: a háromnegyed része olyan borsos volt, hogy — amint most Pesten mondják — kizárólag csak etonfrizurás női társaságban lehet elmondani.

Tudta ezt nagyon jól Ágai Adolf és szigorúan meghagyta Kner mesternek, hogy csakis az ő általa szignált kefelevonatok alapján lehet a könyvet betördelni. Ágai cenzor-tolla kíméletlen volt a Kner kétértelmű vicceivel szemben. Csak a finoman pikáns ötleteknek adott pardont.

Egy őszi délután, mikor a „Kagál” a „Hangli”-ban együtt volt, dúlt ábrázattal állított be a különben mindig jókedvű Ágai Adolf. Le sem ült, ellenben egy könyvet dobott az asztalra és felháborodva mondta:

— Az a zsvivány Kner tönkretett! Börtönbe juttat!

A „Kagál” néhány befentes tagja tudta, miről van szó, hiszen Kner ne-

kik is megküldte a Borsszem Jankó friss naptárát. Ezek is olvasták benne a nyomdafestéket nem tűrő vicceket és anekdotákat.

— Mindenesetre le kell tiltani a könyv szétküldését, — ajánlotta dr. Bácskai Albert, a társaság jogásztárgya.

— Az már megtörtént, — mondta Ágai. — Rögton táviratoztam neki és a „Kagál” elé citáltam.

Este nyolc órakor elvonult a társaság a Bálóné-féle vendéglőbe, szokás szerint meghagyva a pincérnek, hogy a későbbben érkezőket odairányítsa.

Kilenc órakor megjelent Kner Izidor, az ő állandó hamiskás mosolyával arcán.

Izonyú zúgás fogadta. Ágai rákiáltott:

— Maga gyilkos!... És még be meri ide tenni a lábát!?

— De kérem, hisz maga a doktor úr citált meg!

Újabb zúgás.

— Tessék meghallgatni a vádlatot! — harsogta túl a zsvivajt Kner éles hangja. — Ahhoz csak van jogom, hogy előadjam a védelmemet.

Dr. Bácskai tárgyilagosan jegyezte meg mély baritonján:

— Ahhoz joga van.

Most Kner a következőket mondotta:

— Én az utolsó szálíg szétküldtem már a naptárakat, amikor a doktor úr távirata megérkezett.

Általános elszörnyedés.

— És mi van azokkal a förtelmes disznóságokkal? — süvített felé Ágai.

Kner Izidor szélesre húzott szájjal, diadalmas mosollyal mondta:

— De hiszen azok nincsenek benne a szétküldött példányokban! Azokat én csak a szerkesztőségi példányokba nyomattam bele és most boldogan élvezem, hogy micsoda hasrágást álltak ki az urak huszonnégy óra óta.

*

Volt a „Kagál”-nak egy nagyon kedves, mindig jóévtvágyú katonatárgya: Isépy László kapitány. Huszárkapitány. Úgy került közibénk (— pardon, akkor én még csak kültag voltam, mert a szegedi piarista gimnázium hetedik osztályát jártam —), tehát: úgy került a nagyfejűek közé, hogy küldött valami kaszárnya-

CORVIN

KAMARA

ELISABETH BERGNER

legpompásabb szerepében

SZERELEM

(Balsac novellája 8 felv.)

CAPITOL

URÁNIA

*) Szerkesztőnk december 5-iki humoros előadásából, amelyet az OMIKÉ-ben tartott.

viccet. A vice olyan kitünő volt, hogy Ágai doktor meghívta kultagnak. A kapitány többé se nem írt, se nem mondott viccet, de a jó magyaros kedélye révén beltaggá avanzált. A katonai pályán is avanzált, hét-nyolc év mulva őrnaggyá léptették elő, de ő nekünk (— mert akkor már én is beltag lettem —) csak kapitány maradt. Újabb három év mulva alezredes, majd két év mulva ezredes lett, de ő mindvégig a mi kapitányunk maradt. Órá csinálták azt a viccet:

— Isépy százados olyan, mint a magyar nemzet keserve. Arra is mindig azt mondják: százados keserv, pedig már régen ezredes.

*

Mint hogy a „Kagál”-ban, bár tagjainak túlnyomó része keresztény volt, nem akadt egyetlen antiszemita sem, Isépy „kapitányt” hivatalból kirendelték antiszemitának. Ezt a szerepét meglehetősen hanyagul töltötte be. Főleg a zsidók nem voltak vele megelégedve. Végül is kénytelen volt a „Kagál” egy zsidó bankárt kirendelni antiszemitának. Mondanom sem kell, hogy ez bevált. Sőt: a tiszteletbeli antiszemitaságba úgy beleélte magát, hogy nemsokára ki is keresztelkedett. (Magunk közt legyen mondva: ezen a zsidóság többet nyert, mint veszített, mert őmiatta viszont sokan tértek vissza a kitértek közül.)

*

Hadd mondjam el azt az epizódot is, hogyan lettem én a „Kagál”-beltagja. Abban az időben az úgynevezett „koalíció” néven egyesült 48-as és 67-es nemzeti ellenzék vette át Magyarország kormányzását. Alig voltak pár hónapig uralmon, kiderült, hogy eredeti programjuk egyetlen pontját sem valósíthatják meg, részben Bécs ellenzése miatt, de azért váltig hangoztatták, hogy ők ilyen meg olyan nagy függetlenségiek. Ez időtájt készült el Vörösmarty Mihály pesti szobra, amelyen tudvalevőleg ez a felírás ékeskedik: „Hazádnak rendületlenül”. No most már én egy

képtémát ajánlottam, hogy rajzoltassék meg a koalíciós minisztérium mint egy szoboresoport a Vörösmarty-szobor mintájára, a felírás pedig ez legyen: „Hazádnak rendületlenül”. (Azóta persze számtalanszor és sokféle vonatkozásban sütogették el ezt a viccet.)

Nem kaptam el magamat, sőt nagyon ambicionáltam, hogy túltegyek magamon. Fiatalkorban ez könnyen sikerül. Kapóra jött Polónyi Géza igazságügyminisztersége és az a ki-méletlen hadjárata, amelyet Lengyel Zoltán és Vázsonyi Vilmos indított ellene. Alig pár nappal Polónyi meglepetésszerű miniszteri kinevezése után ezt a közmondás-variációt húztam rá: „Meghalt Mátyás király, — Polónyi az igazságügyminiszter”.

A történelmi hűség kedvéért meg kell említenem, hogy Polónyi jól tudta, kitől ered a mondás és soha nem érezte velem a nehezteletését. Sőt: egyízben, akkor már mint a Borszem Jankó felelős szerkesztőjét, megkért, keressem fel a Károlyi uccai lakásán, nagyon érdekes dolgokat fog mutatni nekem. Nagy, öreg szekrények alsó fiókjait húzálta ki egymás után. Csupa eredeti karikatúra feküdt egy halomban és mind Polónyi figurázta ki. Faragó József, Bér Dezső, Homicskó, Linek, Gáspár Antal rajzai.

— Erre vagyok a legbüszkébb, — mondta. — Ez mutatja, milyen fenelegény voltam én!

(Zárójelben jegyzem meg: 1925-ben, a második nemzetgyűlésen, egy csizmás képviselő felállt és azt követelte a kormánytól, akadályozza meg, hogy a kisgazdákat a Borszem Jankó „kiszkeresse”.)

*

Egy pár esztendő előre ugorva, 1921-nek arra az érdekes és szomorú szakára térek át, amikor az egész ország a végsőkig feszült izgatottságban várta IV. Károly király visszatérését. Köztudomású, hogy akkor nagyon szigorúan kezelték a cenzurát. Gróf Teleki Pál volt a miniszterelnök. Törtük a fejünket, hogyan lehetne a készülő eseményekről óvatosan, a cenzura kijátszásával — legalább egy kép erejéig — tájékoztatni az olvasókat, akik hozzászórtak, hogy az ilyen nyílt titkokról a „Borszem Jankó” szimbólikusan meg szokott emlékezni. Bér Dezsőnek az a téma jutott az eszébe, hogy Teleki Pált mint vadászt rajzolja meg, kezében puskával, amint egy fatönkön ül és vár. A vadász várja a királyt. Igen ám, de ez kevés. Ebből nem ért semmit a közönség, hiszen a „király” szót nem szabad leírni. Amíg a kész rajzot nem láttam, semmi pénzért nem akart eszembe jutni valami értelmes, elfogadható szöveg. Mikor a klisé levonatát megkaptam, azt mondott Bér Dezsőnek:

— Ez alá csak azt írhatjuk: „A vadász ül hosszú, méla lesben”.

— Nem rossz, — mondja Bér, de hol a király?

— Itt ni, — felelem én — és a „méla” szó után egy h betűt teszek. „A vadász ül hosszú „mélah”-lesben”.

(A gyöngébbek kedvéért: mélah = király.)

Ne tépelődj,
meglesz vágyad,
Palma
sarok védi lábad,
Idegeid, drága
cipőd,
S alig fogy
el 1-2 pengőd.

Kedves Borsszem Jankó!

Pista, a falu legszebb, de leggorombább legénye, babos szoknyát vett a vásáron Marinak. Mikor hazaér, azt mondja Mari az anyjának:

— Édesanyám, a Pista babos szoknyát vett nekem a vásáron.

— Aztán nem gorombáskodott veled?

— Eleinte nagyon barátságos volt hozzám, úgy látszott, jó szívvvel adta, de mikor az erdőn keresztül jöttünk, kétszer is a szememre vetette.

Téli gondosság

— Mondja, Sanyaró úr, beszerzett már valamit télire?

— Igen.

— Ne mondja! Mit?

— Náthát.

— Azt hittem, hogy a csinos Mancit fogod elvenni feleségül.

— Úgy volt, de megtudtam, hogy a vagyona háromnegyed részét a szabónőjénél hagyta.

— No és?

— Mit és?... Egyszerűen a szabónőjét vettem el.

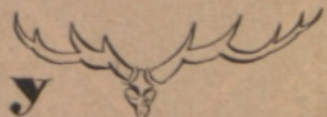
Divatos tudomány

A „bajtárs” szigorlatozik.

— Ha egy vérszegény beteghez hívják önt, mit ad neki? — kérdezi a tanár.

— Az attól függ. Kinek vasat, kinek ölmet.

KÉPREJTVÉNY

Megfejtése a *Borsszem Jankó* jövő számában. A megfejtők értékes könyvjutalomban részesülnek.

A *Borsszem Jankó* mult számában megjelent rébusz helyes megfejtése: „Ismeretlen tettes”. A megfejtők közül Halász Ferenc (Budapest, Szigetvári ucca 16.) kap jutalmat.

BOHÉM-SAROK

I. Fényes Adolf

A kiváló festőművész december 11-iki gyűjteményes kiállítása alkalmából magát a Mestert állítjuk ki ebbe a bohém-sarokba.

Sokorópátkai tudatja Patacsival, hogy felcsapott juhásznak

Nagy ujságot írok, kedves komám
Dénes,
Ne ijedj meg azér, hisz nem olyan
rémes.
Simonjúdás naptul fogva juhász
vagyok,
Képzelted, komám, gondjaim mily
nagyok.
Mindent magam végzek, bujtár
sincs mellettem,
Se kutya, se számár, — ilyen árva
lettem.
Apad is a hájam, kétrétű a tokám,
A sok zsiradékbul kilátszik a
bokám.

Pempő Pali juhászt Pesten be-
kaszlizták,
Mér, mer a dógai nem vótak ép
tiszták.
Magad uram! — mondják — hogy-
ha nincsen szógád,
Így hát magam teszem a juhászom
dógát.
Úgy történt az eset, tudod, édes
komám,
Kuckóéknál vótunk disznótor-
lakomán.
Ezalatt a pulink otthon megköj-
kedzett,
Kerekszámba tizet, pedig nem vót
edzett.
De megbánta tettjit, belébetegedett,
Mindég csak vonyított s nem élt
csak egy hetet.
Ruccanj hát föl Pali szógám Pesti-
Budára,
Kutya-vásárolni a kutyavásárra.
Hát amint egy urat lát egy dóber-
mannal,
Öblös paraszthangon hujját rá
azonnal:

„Tán Budára viszi a kutyavásárra,
Minek Mátyás király óta most van
párja?”
„Fogd be a pofádát!” — felelt a
finom úr,
Mire Pali néki... s elveri cudarul.
Persze gyűtt a rendőr: „Hopp, te
csibész, gyerünk,
Odabe megtudod, milyen a
tenyerünk!”

Így történt az eset, édes egy
Patacsim,
Mán most se juhászom, se kutyám,
se csacsim.
Magam vagyok birka, nyáj mellett
a pásztor,
Hej, egye a fene, de meguntam
párszor.
Nem törődhetek most az ország
bajával,
Elég vesződség van itt sok nyava-
lyával.
Tótágast is állhat tülem most
mindenki, —
Ebbül a helyzetbul csak a kisüst
ment ki.
Programunkra vigyázz hát, szidd a
fináncot,
Hogy ránk ne rakjom még különb-
féle láncot.
Tudom, az ujságok majd ezt teszik
közzé,
Csak te a kisüstrül meg ne feled-
közzé!

Maradj egészségbe, kerüljön a
nátha,
Ezt kívánja
Szabó de Sokorópátka.

Elintézett közmondások

Körkérdéssel fordultunk a társada-
lom különféle rétegeihez, hogy fejt-
sék ki álláspontjukat abban a kérdés-
ben, vajjon a közmondásoknak csak-
ugyan igazuk van-e? Eddig a követ-
kező válaszokat kaptuk:

Nézd meg az anyját, vedd el a lányát
Szokás szerint az ember előbb meg-
nézi az anyját és csak azután veszi
el a lányát. De kérdem szeretettel,
honnan tudjam én azt a mostani di-
vat mellett, hogy melyik az anyja és
melyik a lánya? Hiszen ha a korzón
látom őket, könnyen meglehet, hogy
az anyját nézem a lányának, esetleg
a nagyanyját az unokájának Nem,
nem, inkább nem nősülök.

Egy agglegény.

Madarat tolláról

Láttam már beszélő madarat, de
olyan madarat, amelyik írni is tud,
világéletemben még soha se láttam.
Már pedig, ha a madár nem ért az
íráshoz, hogyan ismerjem meg őt a
tolláról? Futurista költő.

Ki korán kel, aranyat lel

Hajnalba keltem fel, de még csak
véletlenül sem leltem aranyat. Pedig
nem is az ágyból keltem fel olyan ko-
rán, hanem a bakkasztal mellől. Ha
nem hallgatok a közmondásra és ké-
sőbb kelek fel, talán még megfordult
volna a szerencsém és csakugyan lel-
hettem volna aranyat.

Egy kártyás.

Nem a ruha teszi az embert

Valóban nem, mert hiszen az a cse-
kélység, ami rajtunk látható, minden-
nek nevezhető, csak éppen ruhának
nem. Egy táncdémon.

Nem mind arany, ami fénylik

A közmondásnak igaza van. Kabá-
tom könyöke ugyancsak fénylik, de
aranyak még se mondható.

Kutyából nem lesz szalonna

Hát kutyaszalonna nem lesz belőle,
az bizonyos. De ki meri állítani, hogy
nem lesz belőle disznószalonna?
Egy kültelki hentes.

Végén csattan az ostor

Könnyű az ostornak.

Egy humorista.

DYMI

**RAGÁLYOK FERTŐZÉSEK
ELLEN**

Lysoform

MEGVÉD BIZIOSAN

A körorvos

— Jaj, doktor úr, érzem, nemsokára
meghal az uram.

— Akkor mi a frásznak hivatott ki
éjnek idején?

Nagy fájdalom

— Anyuska, itthon akarok marad-
ni, úgy fáj mindenem.

— Szegény kicsikém! És hol fáj a
legjobban?

— Az iskolában, anyuska.

Fővárosi Operettszínház

PÁROS CSILLAG

FEDÁK SÁRI
SOMOGYI ERZSI
HEGEDÜS GYULA
TÖRZS JENŐ
KABOS GYULA

Felelős szerkesztő és kiadó:

MOLNÁR JENŐ DR.

Művészeti főmunkatárs:

GÁSPÁR ANTAL

Laptulajdonos:

Borsszem Jankó Lapkiadó Rt.

Igazgató: Molnár Emil

Szerkesztőség és kiadóhivatal:

VI, Mozsár u. 9. Telefón: T. 233—24

A BORSSZEM JANKÓ

előfizetési árai:

Egész évre 20 pengő — fillér

Félévre 10 pengő 50 fillér

Negyedévre . . . 5 pengő 50 fillér

Nyomatott:

Biró Miklós nyomdai műintézetében

VII, Rózsa ucca 25

A tihanyi visszhangnál

Én: Mit mondott XI. Pius, mikor a lecsúszott primás-jelöltek üdvözölték a pápát?

A visszhang: ... pá-pát.

A Borsszem Jankó üzenetei

A Borsszem Jankó jelen számát december 9-én zártuk le. — Kéziratok és rajzok kizárólag a főszerkesztő címére (Budapest, Mozsár u. 9.) küldendők. — Kéziratokat nem örzünk meg.

Dr. K. F. Bevált. Kissé átfésültük. Üdvözet! — L. A. Egy-kettőt felhasználunk. — Képvisező. Önök ugylátszik megérezték a dohánydrágítást, hogy már a múlt héten elintézték maguk közt a fizetésemelést. — Bethlen. Mit szól hozzá excellenciád? Mialatt távol van, Tömörö nagytitokban fölemelte a trafik árát. — Esztergom. Jól imádkoztak! — Verekedő diák. Ha egy kicsit tanultak az eseményekből, reméljük, hogy most már tanulnak is. — Bus Fekete. Mi ez? Csillaghullás van? — Kabaré. És a többi író-sztar (pardon: sztár-író) is mind ilyen Valentino-pofa lesz? — Don Juan. Ne próbáljon Nagyváradra utazni. Az a magáé lesz, amit ott kap. — Több levélről a jövő számban.

„Mindnyájan olyan fiatalok vagyunk, amilyen rugalmasak véredényeink.” Ezért, hogyha megelőzni akarja az időelőtti előregedést és az ütőérelmeszesedést, használja a D'Arsonval-sugaras kúrát az Elektromágneses Gyógyintézetben (VII, Vilma királynő út 11.)

És Ön, kedves férjurarum

tisztelettel felkéretik, hogy amikor pénzt ad mélyen tisztelt neje önagságának divatár-cikkre beszerzésére, hívja fel figyelmét

KLEIN ANTAL

DIVATÁRUHÁZÁRA

KIRÁLY UCCA 53.

(Akácfa ucca sarok)

Mindkettőn jól járnak!

ÚJ SZÍNHÁZ

Révay ucca 18. Telefón: T. 14-22

ragyogó decemberi műsorából:

Lift
Poézis
Nachtmusik
Kecskeméti
Kutyavásár
Chanson
Don-Juan
Bábel

Boros
Kökény
Toronyi
magánszámokkal.
Szerzők:
Harsányi
Nádor stb.

Mikor az állatvédők gyűtenek

- Mondja csak Pista, igazán nem szereti az állatokat?
- Őszintén bevallom, nem.
- Ez csak arra vall, hogy maga nem egoista.

Ha nagyjaink feltámadnak...

Mikszáth Kálmán megírta az Új Zrinyiást. Mi életre keltjük a többi nagyokat. Ime:

Mózes

(Megérkezik Budapestre és az öt könyvvel a hóna alatt elmegy egy könyvkiadóhoz.)

— Bocsánatot kérek, öt könyvet hoztam.

— Egyszerre ötöt? Örüljön, ha esetleg egyet kiadunk. Miről írta ezt az öt könyvet?

— Vallásos dolgok vannak benne. — Akkor vigye barátom a Szent István társulathoz.

(Mózes elmegy a Szent István társulathoz. A további részletek ismeretét mellőzzük.)

Dávid

(Zsoltáraival beállít az Údv-hadsereghez.)

— Kérem, zsoltárokat hoztam. — Nagyon örülünk. Mingyárt kap egy sapkát és egy uniformist. — Mit csináljak az egyenruhával? — Vegye fel az uniformist és látogassa meg zsoltáraival a forgalmas kávéházak vendégeit. A fele haszon a magáé lesz.

Archimedes

(Tanácstalanul bolyong Pesten és a törvényszékre téved.)

— Egy új hidrosztatikai törvényt alkottam — mondja a portásnak, aki a soros ügyészhez küldi. — Archimedes vagyok — mutatkozik be az ügyésznek.

— Örvendek, mivel szolgálhatok? — Egy új törvényt...

— Ugyan kérem! Hogy lehet ilyen-mivel zavarni engem! Menjen az irattárba!

(Archimedes az irattárba megy s magyarul kezd az altisztnek hidrosztatikai tételét, miközben a szolgálja a mentőkért telefonál.)

Anonymus

(A jegyzők egyesületébe megy.)

— Béla király névtelen jegyzője vagyok.

— Csak ne panaszkodjon. Mi, jegyzők, mind névtelenül küzdünk a létért. Állást akar?

— Igenis.

— Akkor adja be a pályázatát. Megjegyzem, sok esélye nincsen, mert öt üres állásra eddig hetvenkétezer-nyolesszázhatvanketten pályáztak.

Kolumbusz Kristóf

(Beállít a szabadalmi hivatalba.)

— Fölfedeztem Amerikát!

— Nagyon helyes, fiatalember. Fizeszen le száz pengőt előzetes költségekre, töltsse ki ezt a blankettát és azután majd meglátjuk, lehet-e a fölfedezését értékesíteni.

Molière

(A Magyar Színházban akarja elhelyezni egyik vígjátékát.)

— Mi ez?

— Ez kérem a „Botcsinálta doktor”.

— Megbolondult? Egész estét be-töltő vígjátékot írt az egyetemi verekedésekről? Ugyan kérem!

Napoleon

(A tisztviselőjében jelentkezik.)

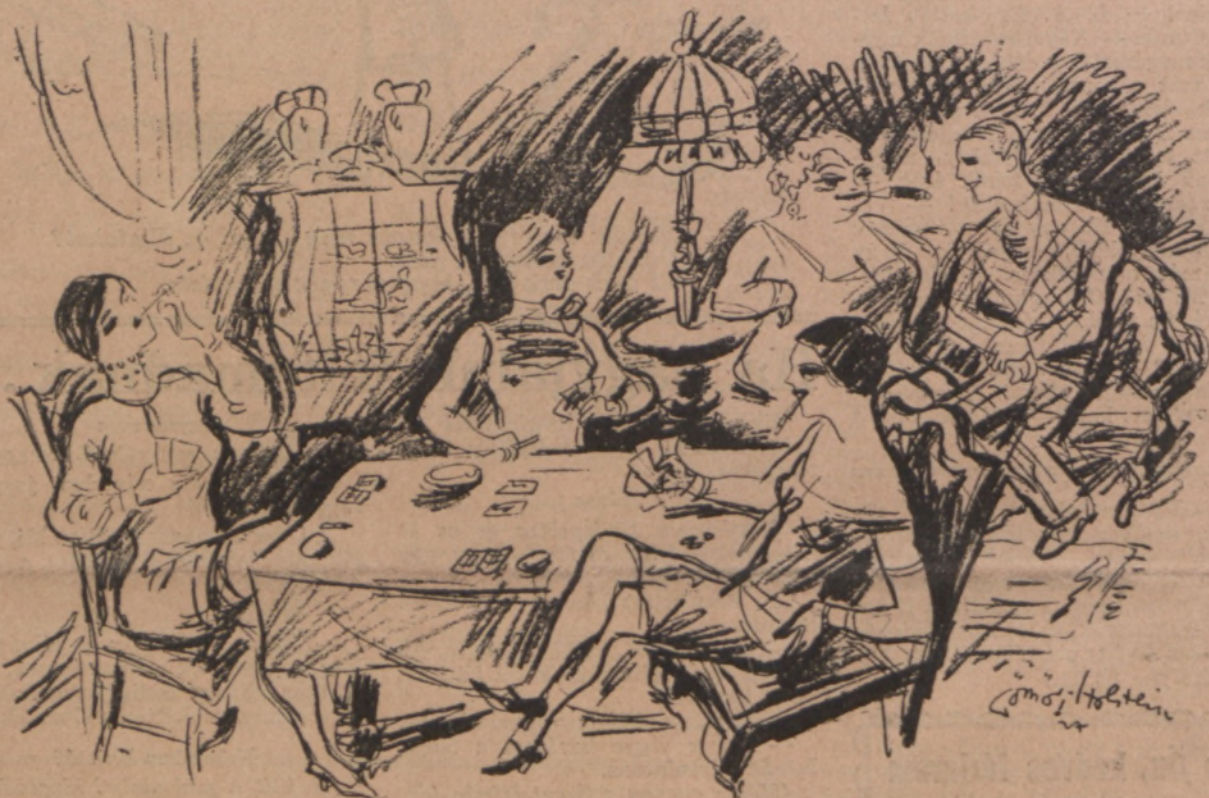
— Sajnos, nem alkalmazhatjuk. Trianon óta szó sem lehet ilyesmiről. De ha mindenáron álláshoz akar jutni, akkor beprotezsálom a bugaciúti elemi iskolába tornatanárnak.

Id. Korányi Frigyes

(Be akar iratkozni az orvosegyetemre, de a kapuból kénytelen bevértejjel távozni.)

Palásti László

A pesti nő meg a dohány

— Mondd, szívem, téged nem izgat a dohányárak emelése?

— Miért izgatna?... Az már benne van a luxusadóban, amit a férjem utánam fizet.

Exportőrök

— Úgy látszik, az egyetemi bajtársaknak állandó kiviteli engedélyük van.

— Ne mondd!

— Hát nem látod! Ezek mindent kivisznek, amit akarnak.

A novella körül

— Tudod, melyik az a novella, amelyikért legtöbbet fizetnek Magyarországon?

— Herczeg Ferencé? Molnár Ferencé?

— Dehogy! Az új büntető-novella.

ARANYKÖPÉSEK

A könnyű nő olyan, mint a kűszöb: belébothunk ugyan, de a nyakunkat nem törjük ki.

Hegedűhöz és nőhöz ne nyúljunk, ha nincs felhangolva.

A nőnek egy szavába kerül, ami a férfinek sokszor egész tudományába.

Kártyapartit és házasságot bajos pénz nélkül összehozni.

A szerelem ábécéjéhez a tyúk is ért. Sőt!

Nem igaz, hogy a dohány — mérge, a dohány méregdrága.

A dohányárak emelése után a legdrágább viszony férfi és nő között: bagóhíten élni.

Karádi Emil

Mollére megjósolta

— Ha ez így tart, mi lesz a zsidó medikusból, mire elvégzi az egyetem?

— A botesinálta doktor.

Reb Menachem Ciceszbeiszer szörnyű átkozódása:
— Üvegbiztosító vállalatod legyen neked Nagyváradon!

LAPZÁRTA:

Mint vatikáni körökből értesülünk, XI. Pius pápa azért nem fogadta el a magyar kormány prímás-jelöltjeit, mert ő még a kormányokkal szemben is csalhatatlan. Elég laikus van a világon, — mondta informátorunk, — csalafintaskodjanak a jelölt urak azokkal.